

EDITORIAL

1980: CARNAVAL I ELECCIONS

Ja hem deixat enrere una altra edició de la pagana festa del Carnaval. Festa aquesta, que no s'ha celebrat pas arreu de tots els nostres pobles, tot i que està considerada com una festa tradicional i popular, en la qual s'ol destacar-s'hi les nombroses crítiques als fets més rellevants de la vida social, política i religiosa d'una comunitat. Així és habitual trobar en el Carnaval uns grups de comparses, que mitjançant unes disfresses idònies, van transmetint suggerències al poble amb una saludable ironia.

Fins aquí la realitat d'un veritable Carnaval (són famosos a Vilanova i la Geltrú, Cádiz, ...) que finalitza l'endemà amb l'enterrament de la sardina. Dissortadament Sant Hilari no ha pogut viure l'ambient festiu i popular del Carnaval-80. Per això, des de TERRA proposem que les festes populars i tradicionals desterrades per motius polítics, retornin al seu lloc d'origen, o sigui, al poble.

Carnaval: passiu bé i ... fins l'any que ve!!!.

Benvingudes, eleccions.

De nou entrem en període de votacions. Però, aquesta vegada seran les nostres votacions. És a dir, que els diputats elegits en les properes eleccions al Parlament de Catalunya seran els nous administradors de la política del nostre país. Aquest fet dona entendre l'impetu en que els partits polítics han emprat la campanya electoral, a fi de, des del Parlament, solucionar els greus problemes plantejats al nostre país: normalització de la cultura catalana, reducció de l'atur, retorn de les competències pròpies de la Generalitat, redistribució territorial i administrar d'una forma equilibrada i distributiva.

Per tal de prometre aquestes realitzacions, els partits polítics ens empapalaran les parets (quants milions es llençaran en propaganda!) i ens parlaran amb rotunda soberbia de les seves directrius de govern tot embestint la intransigència autonòmica del partit governamental. Com sempre!.

De nosaltres, ciutadans de Catalunya, esperaran el nostre vot. És a dir, la nostra participació en tan assenyalat compromís. Però els ciutadans, que podrem exigir a uns polítics i als altres en la se-